

ZPRAVODAJ OBCE ČEČELOVICE

Ročník XXIV. – rok 2025 – č. 64

PROSINEC 2025

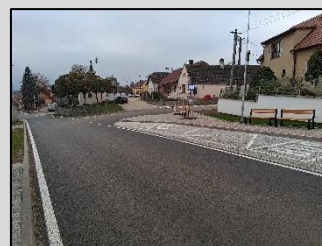
Vážení spoluobčané,

při ohlédnutí za letošním rokem, který se neúprosně blíží ke svému konci, bych asi začal největší stavební akcí tohoto roku – a možná i posledních několika let. Této události jsme se stali součástí my všichni. Museli jsme přijmout skutečnost, že po dobu půl roku nebude Čečelovicemi projíždět autobus, že přístup k našim nemovitostem bude ztížený a že se každý den budeme setkávat s řadou dělníků, kterým je potřeba umožnit vykonávat jejich práci. Myslím, že vzájemná komunikace probíhala po celou dobu dobře a nedošlo k žádné konfliktní situaci. A my se vás včas snažili rozhlasem a přes Muniopolis informovat, i když ne vždy se to povedlo úplně včas. Některé vzniklé situace bylo třeba řešit obratem. Tímto bych chtěl všem poděkovat především za toleranci a trpělivost. Samotná rekonstrukce průtahu naší obcí a s ní spojená kabelizace nízkého napětí, rekonstrukce veřejného osvětlení, rozvod optického kabelu v dané části obce a v neposlední řadě i oprava kanalizace, s jejíž částí se původně nepočítalo, nám dala opravdu zabrat. Nutná byla také výměna několika uzávěrů na vodovodním řadu. Ale kdo mohl vědět, co nás po odbagrování silnice bude čekat. Stávající kanalizace se datuje do sedmdesátých let minulého století. Kdo se byl na stavbě podívat, určitě nám dá za pravdu, že v tom stavu, v jakém se nacházela, nemohla zůstat. Bylo nezbytné rozhodnout, zda do ní investovat, a zároveň si uvědomit, že to zdaleka nebude levná záležitost. Vzhledem k tomu, že nová silnice musí vydržet několik desítek let a bude na ni vydaná stavební uzávěra, bylo rozhodnutí zastupitelstva jednohlasné. Oprava kanalizace stála 940 926 korun. To ale nebyly jediné výdaje. Předem byla plánována rekonstrukce veřejného osvětlení, výměna pouličních lamp za úspornější světla a tato investice byla vyčíslena na částku 1 512 232 korun. Zde by zhruba polovinu nákladů měla pokrýt dotace z Krajského investičního fondu. Chodníky, zastávky a další související úpravy kolem nové silnice stály 1 058 398 korun. Hlavní část rekonstrukce silnice byla investicí Jihočeského kraje s částkou 17 356 435 korun. Tato akce celkově změnila ráz naší obce a většina obyvatel ji přijala pozitivně.

Z obsahu:

Úvodní slovo

str. 1 - 3

Co se událo

str. 4 - 16

Naši jubilanti

str. 17

Plánované akce

str. 18

Střípky a postřehy

str. 19

Hádanka

str. 20

Ze stavebních investic byla ještě letos dokončena druhá etapa výměny střešních oken a zateplení podkroví bytového domu č. p. 62. Tato akce stála 598 370 korun. Polovina této částky (300 000 Kč) byla pokryta z dotace Programu obnovy venkova.

Proběhla také obnova rybníků na Drahách a v Loužku.

Kvůli těmto stavebním pracím byl značně omezen program kulturních a sportovních akcí. Proběhla pouze tradiční pouťová zábava na návsi, setkání seniorů, Čechelovický drsoň byl přesunut na pozdní říjnový termín po dokončení silnice. Vánoční turnaje proběhnou podle plánu.

A do čeho se pustíme v příštím roce? Začátkem příštího roku proběhne prodloužení kanalizace a vodovodu na Vrchu. Chtěli bychom také vybudovat kontejnerová stání na tříděný odpad na návsi a u Křížku. Nyní nás ale čeká období, na které se nejvíce těší především děti.

Za celé obecní zastupitelstvo Vám přeji klidné a radostné Vánoce prožité v kruhu rodiny a přátel, mnoho zdraví, štěstí a pohody v novém roce 2026. Ať je plný porozumění, úspěchů a dobrých zpráv.

S úctou a přáním všeho dobrého

Milan Zach, starosta obce

foto Milan Zach

Oprava křížku na Brodcích

Ve staré úvozové cestě na Lnářský Málkov se na hranici katastru našeho a málkovského nacházel starý kříž ve velmi špatném stavu. Vzhledem k tomu, že tato cesta by měla projít v budoucnu opravou a mělo by dojít k jejímu zprovoznění, bylo rozhodnuto, že je nutné opravit i tento křížek. Tohoto úkolu se zhostil pan Petr Pavel Hanus, který se již delší dobu věnuje záchraně podobných křížů. Díky paní Aleně Honzové jste všichni mohli vidět pana Hanuse na Nový rok, kdy se v naší obci představil coby ponocný, což je další záliba tohoto sympatického pána z obce Skaly u Protivína.

text Milan Zach, foto Michal Stejskal

Čečelovický šachový turnaj historicky prvně řídil počítač

Do sálu v sousedství čečelovické hospody letos s velkou slávou „vtrhla“ vědeckotechnická revoluce jako přídavek populárního jarního turnaje v šachu. Tak se stalo, že tichý souboj bystrých mozků nad kostkovanými poli historicky prvně řídil počítač! Pro ředitele tradičního královského rozjímání v Čečelovicích Václava Kalbáče a rozhodčího Luboše Severina ze Skaličan to jistě znamenalo citelnou úlevu a celý proces jako takový doznal citelnější pružnosti a výraznějšího zrychlení.

V pořadí se jednalo již o 14. ročník. Jisté je, že čečelovické tříbení paměti a inteligence u hracích stolů plynule navázalo na šachovou tradici „Zábořské věže“. Ta v sousední obci měla pevný termín vždy před vánočními svátky.

Její stále činnorodý pamětník a aktivní účastník Josef Vydra ze Záborky si drží pověst znamenitého šachisty dodnes. Po zániku „Záborské věže“ popouštěl uzdu svému hobby nadále i tady v Čechelovicích a věrný novému působišti zůstává. Se svými 74 lety se letos jednoznačně ujal pozice „nestora“ dalšího turnaje. Opět si vedl velmi slušně-jen ho trochu zamrzelo, že dostal mat od svého vnuka: „Dost neuváženě jsem se pustil do útoku a opomněl obranu,“ lituje Josef Vydra potrestaného výpadu. Nicméně 22. pozice ve výsledkové tabulce mu k dobré náladě plně stačila.

Zatímco loni se v Čechelovicích sešlo a sjelo 26 vyznavačů šachu, letos ke spokojenosti organizátorů tento počet „nakynul“ na 33. Zvláště potěšující byla zvyšující se přítomnost dětských hráčů, kteří to vesměs „zaváleli“ na výbornou. Pro budoucnost tohoto občas „izolovaného“ sportu je tento fakt nesporně cenný a důležitý! V hráčském poli se třeba

vůbec neztratili bráškové Šimon (8 let) a Jakub (13 let) Juklové z Blatné. Jejich osobní výsledkové skóre po devíti absolvovaných partiích zaznamenalo vzácnou shodu-pět výher a čtyři porážky. „Jsou to moc šikovní kluci. Kdyby u šachovnic trávili víc času, dostali by se na mnohem vyšší úroveň,“ hodnotí hráčské kvality obou mladých nadšenců otec, který tady rovněž potrápil „šedé buňky mozkové“.

14. ročník „Jarního turnaje v šachu“ na čechelovické půdě tentokrát

jednoznačně opanoval nováček přeboru Libor Blatský z Kbelnice. „Na lopatky položil“ všechny své soupeře čili se mu podařil výsledek, kterému se říká „čistá hra“. Podle svého závěrečného vyjádření hraje šachy od 16 let: „Po pravdě-šachové turnaje neobjíždím a i dříve jsem vyrazil na podobnou sešlost víceméně sporadicky. Dnešek je výjimkou-soustředím se spíše na partie po internetu,“ nechává se slyšet letošní „král turnaje“. Druhou pozici obsadil Luboš Severin ze Skaličan, který je v souvislosti s čechelovickým šachem brán jako výjimečná osobnost. Nejen pro geniální úsudek a rozhled nad šachovnicí, za které by se nemusela stydět ani světová dvojka Karpov-Kasparov. Ale mladého borce pohltil svět šachu natolik, že se ve svém volném čase ujal i tréninků dětských nadějí a v Čechelovicích dělá pro zdárný průběh zdejších turnajů první poslední. Podobný zápal lze vystopovat dost zřídka! Medailovou stupnici uzavřel bronzový Jan Krchňák z Blatné.

Srdečné poděkování za zapůjčení šachového vybavení náleží blatenské základní škole T. G. Masaryka, za vzorné pořadatelsví řediteli turnaje Václavu Kalbáčovi a rozhodčímu Luboši Severinovi, za sponzorský dar a záštitu turnaje obci Čečelovice a v neposlední řadě provozovatelům čečelovické hospody za vynikající menu, kterému vévodila pečená kachna. Svět šachových partií je často i osvobozujícím únikem z reality. Zaměstnat mozek není prostě v určitých situacích od věci. A i z tohoto důvodu jde o fantastický „vynález“ lidstva!

text a foto Vladimír Šavrda

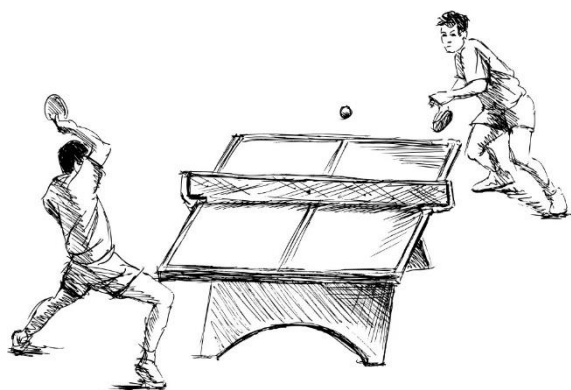
Obnova rybníčku v Loužku - dávný sen emeritního starosty se stal skutečností

Po letech úvah a plánů se v letošním roce podařilo uskutečnit projekt, o kterém se dlouho mluvilo. Rybníček v Loužku, kam dříve chodili místní občané koupat husy, pást krávy a odpočinout, ožil až díky několika dobrovolníkům, skupině místních seniorů a především zásluhou emeritního starosty. Ten myšlenku obnovy nosil v srdci už od svého působení na úřadu. Po důkladném odstranění za ty roky vzrostlé vegetace, vyhloubení dna a úpravy terénu vzniklo místo, kde, když jdete kolem, stojí za to se chvíli zastavit.

text a foto Milan Zach

Podzimní turnaj v ping-pongu pro neregistrované hráče

V sobotu 11. října se konal, dalo by se říci již tradiční, turnaj v ping-pongu neregistrovaných hráčů, který pořádáme dvakrát do roka, na jaře a na podzim.

Jen pro vysvětlenou - neregistrovaní neznamená amatérští. Spoustu registrovaných sportovců hraje zdarma jen pro lásku ke sportu, tedy amatérsky. Ale jejich úroveň hry je o dost vyšší než u nás netrénovaných. Turnaj registrovaných i neregistrovaných hráčů se bude v Čechelovicích konat jako vždy mezi vánočními svátky.

Na zápolení se sešlo šest hráčů a dvě hráčky. V tomto sportu a naší výkonnostní třídě se na pohlaví nehledí, takže děvčata hrála pohromadě s chlapy systémem každý s každým. Žádné velké oficiality se nekonaly, stejně se všichni známe z hospody.

Hrálo se na dvou stolech, takže odehrané zápasy rychle přibývaly. Do oběda bylo prakticky dobojováno. O pořadí zase až tolik nejde, spíš o to se sejít, zahrát si a užít si to. Ale medailové příčky uvádím.

Pomyslná bramborová medaile zůstala pro Jardu Staňka a bronzovou za třetí místo bral Tomáš Machovec. To, že pohlaví nerozhoduje, potvrdila Táňa Hrušková, která vybojovala stříbro.

Nestačila pouze jako my ostatní na Václava Kalbáče, a tak po zásluze v turnaji zvítězil právě on se sedmi výhrami.

Poděkování za účast a fair play patří všem hráčům a manželům Hruškovým navíc za zajištění občerstvení. Je totiž jedna podmínka nebo pravidlo. Pokud se hraje ping-pong, jsou na jídelníčku místního hostince plíčky na smetaně, které mistrně připravuje právě hostinský Miloš Hruška.

Někdo toto jídlo nenávidí, někdo miluje. Patřím mezi ty druhé.

Už se těším na jarní turnaj. A plíčky :))

text Michal Stejskal

V Čečelovicích si podaly ruku parlamentní volby s domácím duatlonem jménem „Drsoň“

Nebývá obvyklé, aby politické záležitosti zkřížil cestu sportovní podnik. A naopak. Přesně taková situace ale nastala v obci Čečelovice. Zatímco část jedinců mířila do volební místnosti v přízemí Obecního úřadu, aby splnila svou občanskou povinnost, jiní před zmíněným objektem procvičovali svaly jako poslední přípravu ke startu na

3.ročníku místního duatlonu „Čečelovického drsoně“. Tato slibně se rozvíjející tradice je organizována Obcí Čečelovice, PROSPORTEM Blatná a Jednotou Orel Strakonice. Letos poprvé proběhl „Čečelovický drsoň“ se štědrá finanční podporou z fondu Svazku měst a obcí Strakonicka. A tak na trať, sestávající z tříkilometrového běhu a posléze dvacetikilometrového cyklistického okruhu po 100% asfaltu, se 45 minut po poledni vydalo jen osmnáct závodníků a závodnic. Šest z nich hájilo domácí barvy.

Sedmimílové boty Šimona Zacha

Přeborníkem kategorie starších žáků se stal čečelovický borec Šimon Zach (13 let) s fantastickým časem 1:12:13 (moc pěkná postupka). Jeho „drsoňovská“ premiéra mu tedy vyšla na jedničku. A jak se dopracoval ke své vynikající fyzice? „Jsem vytrénován z fotbalu, který hraju soutěžně,“ vysvětloval za cílovou čarou prototyp správného mladého sportovce. „Jediným problémem při běhu byla bolest paty. Ta však odezněla na kole, kde mi to sedlo rozhodně lépe. Jen při sjezdech jsem ztrácel drahocenné vteřiny, což se mi však podařilo zase dohnat nahoru do kopců,“ líčí prožitky na obou okruzích Šimon s tím, že mu cyklistika rozhodně není cizí. „Občas se projedeme s kamarády a rodiči. I do školy jsem se takhle dopravoval,“ uvádí příznivec všestranného pohybu, který si svého prvního drsoně trochu zkomplikoval volbou horského kola, na asfalt dost těžkého stroje v porovnání s trekky a silničkami.

V terénu s francouzským veteránem

Na čečelovické půdě by to skoro svádělo k přesvědčení, že v téhle obci je Zachů jako v Praze Nováků. Třetí ročník „Čečelovického drsoně“ absolvovali hned čtyři nositelé tohoto příjmení. Mimo jiné i pětáctyřicetiletý Lukáš Zach, kterému aktuální studené klima jako jednomu z mála plně vyhovovalo. A také ho nemrzela únik bronzové medaile v kategorii mužů 30 až 49 let, přestože to bylo těsně vedle. Lukáš je totiž absolutní pohodář: „Já mám z každého závodu dobrý pocit. Letos jsem vlastně ani nechtěl nijak zvlášť bojovat, jenže ono to nakonec člověka pohltí. Zase ale ne natolik, abych při cyklu postrádal přirozenou opatrnost před dvěma ošemetnými zatáčkami ve finálových úsecích,“ podotýká další čečelovický reprezentant. V rozmezí cca čtyř kilometrů ovšem s jedním konkurentem na kole stíhací jízdu podstoupil, stržen fantastickou atmosférou: „Střídali jsme se, jenže pak jsem neudržel tempo a v polovině zhasl jako prasklá žárovka,“ pousmívá se Lukáš Zach.

Zraky všech přítomných nemohly nespočinout na jeho veteránském bicyklu, který se dnes jen tak nevidí. „To je můj dobře dvacetiletý brach. Přivezl jsem si ho ze školy ve Francii-bylo mi líto ho tam nechat. Je fajn, jen mu musím odpustit, že někdy neřadí, jak by měl,“ ladí znovu na veselou notu vytáhlý sympaták, kterému jdou víkendové cyklojízdy viditelně k duhu.

Radost z obhajoby putovního poháru podtrhla znamenitá gastronomie

Husarský kousek podruhé v praxi předvedl na 3.ročníku „Čečelovického drsoně“ do krajnosti vysportovaný Václav Kašák (45 let) z Hoštic u Volyně. Loňský zisk putovního poháru coby absolutní vítěz závodu si letos zopakoval, a sice časem 49:44. Trofej, kterou do Čečelovic přivezl, se tedy na zdejším vzduchu ani neohřála a putovala zpět na původní adresu. „Tak ono mi v důsledku nešlo ani tak o obhajobu loňského titulu a s ním spojeného putovního poháru, jako o znovuvstřebání zdejší úžasné atmosféry. Je to zároveň i výlet za místní božskou gastronomií uvnitř vyhlášené čečelovické hospůdky. Pečené koleno, co mi tady po skončení závodu připravil pan hostinský, nemělo prostě chybu,“ doslova se rozplývá šampión ze slavné vesnice, kde vlak nestaví a kde užívá zaslouženého důchodu režisérská ikona Zdeněk Troška.

Václav Kašák vědeckému pojetí sportu nefandí. Dává si do těla pěkně pocitově a jak velí tělovýchovná klasika: „A tak to bylo i dneska. Žádné tepy, žádné chytré hodinky. Jen podle řeči těla.“ Nejprve to prý v úvodu běžecky

přepálil, pak zvolnil: „No a pak jsem byl v depu před nasednutím na kolo úplně rozšrotovaný a rozklepaný. Dostavila se i křeč,“ přiznává úspěšný sportovec. V cyklistické části nakonec práskl do pedálů, aby po sólovém úniku několikrát seznal, že na obzoru nejsou žádní pronásledovatelé. „Nicméně kopce jsou kopce a ten záběr je znát-slušně jsem si zalapal po dechu,“ dokresluje pocitový scénář z tratě Václav Kašák.

Cena fair play je cenou mimořádné hodnoty

Všichni pořadatelé logicky doufali, že se 3. ročník „Čečelovického drsoně“ obejde bez sebemenší zdravotní újmy a pravidelná přítomnost sanitního vozu s posádkou bude jen bezpečnostní pojistkou. A dlouho to tak vypadalo. Želbohu v závěru závodu dvanáctiletá účastnice Amálie Srbová z Doubravice neodhadla před zatáčkou pravý stav věcí a upadla na zem. Než pro ni přijelo auto, ujala se jí obětavě závodnice Marie Vyorálková ze Sedlice, která tak nechala plavat svůj výsledek v ženské kategorii. Naštěstí nešlo o nic zlého, odřeniny v cílovém koridoru Amálii Srbové vydesinfikovala a odborně ošetřila uvnitř sanitky přítomná zdravotnice.

Za nádherné sportovní gesto a pomoc v nouzi pořadatelé udělili Marii Vyorálkové (48 let) ze Sedlice v rámci závěrečného ceremoniálu na násvi cenu fair play, kterou si plným právem zasloužila. I samu Amálii Srbovou z Doubravice jako satisfakce za bolestnou epizodu čekala speciální cena. Další individuální prémii obdržel benjamínek závodu Jáchym Zach (10 let) z Prahy a nejstarší duatlonista Miroslav Huspeka (66 let) z Čejetic.

Celková výsledková listina vypadala následovně: Starší žáci do 15 let- 1. Šimon Zach z Čečelovic, 2. Jáchym Zach z Prahy, 3. Valentýn Poklop z Čečelovic, 4. Magda Kučerová z Hlupína, 5. Amálie Srbová z Doubravice. Muži 15 až 29 let- 1. Kiril Belikov z Čečelovic, 2. Samuel Zach z Čečelovic. Muži 30 až 49 let- 1. Václav Kašák z Hoštic u Volyně, 2. Radek Matas z Blatné, 3. Radek Červenka z Blatné, 4. Lukáš Zach z Čečelovic, 5. Jiří Matas z Blatné, 6. Tomáš Rozhoň z Rovné. Muži 50 až 59 let- 1. David Sobotka z Blatné. Muži 60 až 69 let- 1. Miroslav Huspeka z Čejetic. Ženy veteránky nad 35 let- 1. Silvie Staňková z Čečelovic, 2. Olga Mertová ze Záboří, 3. Marie Vyorálková ze Sedlice.

text a foto Vladimír Šavřda

Setkání důchodců

„Stáří je jen pro odvážné“, slyšela jsem nedávno v jednom rozhovoru. A docela se mi ulevilo.

I já patřím mezi tu početnou skupinu odvážných lidí, denně se potýkajících s potůchlostmi a nástrahami, které jim jejich věk připravuje. Tu nemohu něco najít (nejhůř se hledají brýle na čele nebo telefon, z něhož zrovna volám), tu netuším, pro co jsem šla, a musím se vrátit a vzpomenout si, jindy zase nevím, co jsem si to večer naplánovala za práci na příští den. Dobře se plánuje v noci, když spánek utekl a nemíní se vrátit a dopřát mi odpočinek. Ráno jsem sice nevyspalá, ale stejně mám chuť vstát, nasnídat se a začít plnit denní plán práce.

Jsme sice starší, každý se cítíme jinak, čelíme osudu i zdravotním problémům, ale máme odvahu nepodlehnout, překonat potíže a možná se začít učit něco nového – ovládat nový chytrý telefon, pracovat na počítači. Důležité je, že se můžeme, a jistě také chceme, potkávat na

návsi, usmát se, pozdravit a prohodit pár slov nebo se projít kolem vesnice a sledovat proměny krajiny kolem nás.

Krásné bylo nedělní setkání 19. října odpoledne, které zorganizoval Obecní úřad v sále místního hostince. Z různých osobních důvodů nepřišli všichni pozvaní, ale ti, kdo mohli přijít, se jistě dobře pobavili a také si pochutnali na výborném občerstvení, připraveném manželi Hruškovými. K poslechu i k tanci zahrála kapela pana Koubka.

Stáří je jen pro odvážné – pro ty, kteří se nebojí zůstat sami sebou, i když všechno kolem běží kupředu jako o závod.

text Miloslava Reitmajerová, foto Květuše Zachová

Počasí, my a knihy

Začněte svůj den předpovědí počasí, nabádá mě počítač. Souhlasím s ním, že je dobré vědět, jaké počasí nás čeká zítra, během týdne či měsíce. Naši předkové neměli možnost poslechnout si předpovědi počasí v televizi nebo rozhlasu. Na počasí však závisela jejich veškerá činnost i nálada a zdravotní stav, vlastně celá jejich existence.

Člověk, zvláště na venkově, byl odkázán na svá pozorování. Všiml si svého okolí, změn v chování zvířat, v růstu rostlin, sledoval i oblohu a veškeré úkazy na nebi. Své zkušenosti předával dalším pokolením a pro lepší zapamatování vytvářel i veršovaná pravidla, rčení a přísloví a mnohá se zachovala dodnes, však některá známe i my.

Je listopad, jsme raději doma v teple a jedna z pranostik praví: „Na začátku listopadu teplo se zimou se hádá“, jasně - střídá se slunce, déšť, vítr, ale ještě je možné pracovat na poli, jak říká další rčení: „Na svatého Teodora (9.11.) sedlák ještě pilně orá“. A sníh na svatou Kateřinu (25.11.) věští vysoké obilí.

Prosinec přinášel do života lidí zklidnění, úroda byla sklizená, lidé odpočívali, ale stále si všímali počasí: „Když je Barborka ucouraná, bude svatý Štěpán na ledě“ a „Když na Mikuláše prší, zima lidi hodně zkruší“. Nezlobili bychom se, kdyby vyšla tato pranostika: „Na Štědrý den hvězdičky, ponese vajíčka slepičky“.

Lednem začíná nový kalendářní rok a všichni si přejeme, aby byl klidný, abychom žili ve zdraví a spokojenosti. Můžeme začít vysévat různá semínka, trochu pracovat na zahradě. Podle tohoto rčení se probouzejí stromy: „Na svatého Fabiána (20.1.) stromům míza opět dána“. A určitě si nepřejeme toto: „Když krtek ryje v lednu, končí zima v květnu“.

Únor má sice nejméně dní, ale mnohým z nás se zdá být dlouhý – jaro je ještě daleko. A tak můžeme doufat, že „Únor bílý – pole sílí“ a „V únoru sníh a led, v létě nanesou včely med“.

V těchto zimních měsících většinou odpočíváme, povozy, opratě ani chomouty není třeba opravovat, a tak se nabízí možnost sáhnout po knize a číst. Detektivky současného autora Petra Sagitaria jsou vtipné, napínavé a přibližují život v nejuvýchodnějším cípu naší republiky, na Třinecku a Jablunkovsku. Joy Fieldingová ve svých čtivých románech líčí vyhrocené rodinné situace, nevěry, spory o děti, násilí. Je také možné sáhnout po některém svazku Toulavé kamery a naplánovat si výlety na teplejší období roku.

Děti také méně pobíhají venku, a tak jim doporučím 3 díly komiksu s názvem Dogman. Kamarádi Harold a George napsali „ultramegahustou“ povídku

Dobrodružství pesopána a pak pokračovali v komiksech o Kapitánu Bombardákoví. Autor Dav Pilkey má pochopení pro děti, které nemají rády moc písmen pohromadě, a tak jim nabízí komiksy.

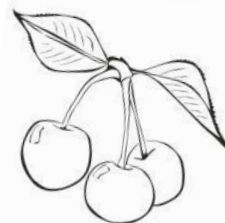
V březnu se těšíme na první jarní dny, na teplo a sluníčko, ale spíš platí „Březen, za kamna vlezem“. Třeba vyjde optimismus rčení „Na Kazimíra (5.3.) pohoda – na kobzole úroda“. Určitě známe, my starší, z dětství toto pořekadlo: „Na svatého Řehoře (12.3.) led plave do moře, líný sedlák, který neoře“. Kéž by platilo „Mráz po svatém Josefu neuškodí květu“.

Duben přináší spoustu práce na polích i zahradách, počasí je ale zrádné a zahání nás často znovu za kamna. Hospodáři však vyzorovali, že: „Když duben laškuje, bývá mnoho sena a obilí“ a „Studený a mokřý duben plní sklepy a sudy“.

Květen dostojí svému jménu, radujeme se z kvetoucích stromů a rostlin a doufáme, že jim neublíží Pankrác, Servác, ani Bonifác, ale také že „Májová kapka platí za dukát“.

Pokud má někdo jako koníčka sběr léčivých rostlin, které již v tomto čase rostou, doporučuji knihu Naše rostliny v lékařství, napsal ji lékař Jaroslav Korbelář.

Červen dává jahody, rané třešně, sklízíme bylinky a bojujeme se škůdci na zahradách. Počasí nám přináší radost i starost: „V červnu deštivo a chladno způsobí rok neúrodný snadno“ a je také pravda, že „Když na Medarda prší, těžko se seno suší“. Ani tato rčení nejsou optimistická: „Prší-li o svatojanském večeru, zkaží se lískové oříšky“ a „Prší-li na svatého Petra a Pavla, bude hodně myší“. Měli bychom pozorovat a nakupovat pastičky na myši. Červnové pranostiky nejsou tedy veselé, snad tyto mu napraví pověst: „Červnové večerní hřmění – ryb a raků nadělení“, nebo: „V červnu blýská-li se, hřímá, rolník spokojeně dřímá“.

Červenec mají jistě rádi školáci, dočkali se vytoužených prázdnin, před mnohými rodiči však vyvstává nerudovská otázka – kam s nimi. Na tábory, na venkov, k babičkám a k dědečkům. Nevadí, že je špatné počasí, protože „Prší-li na Prokopa (4.7.) rostou hodně houby“. Svatá Markéta hodí srp do žita, svatá Anna přinese chladna zrána, svatý Jakub rozhoduje, jaké budou Vánoce, protože „Jak teplý svatý Jakub (25.7.), tak studené Vánoce“.

„Srpen má nejkrásnější počasí v roce“, praví jedna pranostika a další ho úkolují: „Srpen začíná, co červenec skončil. Co srpen neuvaří, to září nedopeče. Srpen klasy klidí a ovoce dospělé vidí“. I další přísloví se týkají úrody: „Když o svatém Vavřinci (10.8.) slunce svítí, budem dobré víno mítí“, nebo „Panna Maria dává první oříšky“. Smutnější je toto rčení: „Na Marie Nanebevstoupení (15.8.) prvních vlaštoviček loučení.“ Smutní jsou i školáci, prázdniny končí, povinnosti nastávají.

Září nás úkoluje dalšími pracemi na zahradě, sklízíme plody své práce a mnohdy nevíme co dřív, neboť „Když je vlhko v září, v lesích houbám se daří“, „Září hrozny sbírá“, „Svatý Václav v slunci září, sklizeň řepy se podaří“.

Říjen přichází s podzimním počasím, však „Svatý František zahání lidi do chýšek“ a svatý Havel nařizuje česat jablka, dát dobytek do chléva, mít doma zelí, neb v zimě pak výborně chutná. Další svatí nám nepřejí, protože „Svatá Voršila (21.10.) zimu posílá, jíní nasila. Šimona a Judy (28.10.) - zima je všude, kožich sneste z půdy.“

Příroda se ukládá k odpočinku, a tak mohou odpočívat i lidé. Zvu do naší knihovny, zahájila již 14. rok své existence a věřím, že zde najdete další tituly, které Vás zaujmou.

Každý pátek od 16 do 18 hodin jsou vítány děti, mohou si číst, malovat, stavět, hrát deskové hry, nebo si jen tak povídat.

Uvedená přísloví jsem čerpala z knihy Emanuela Strnada Předpověď počasí a také ze Zahradnického kalendáře na rok 2010.

Přeji šťastný a spokojený rok 2026.

text Miloslava Reitmajerová

Vánoční dílna

V sobotu 22. listopadu se konala v sále pohostinství vánoční dílna. Děti i dospělí tvořili na různých stanovištích svícny, perníkové chaloupky, ale i ozdoby z korálků.

Příjemně strávené odpoledne a velká účast je motivací pokračovat i v příštím roce.

Velké poděkování patří paní Daně Stejskalové a paní Daně Králové, které s přípravou a organizací měly spoustu práce.

foto Lukáš Zach

NAŠI JUBILANTI

Oslavenci v měsíci leden:

Pan **Stanislav Němeček** – 88 let
Paní **Anastázie Petrášková** – 70 let

Oslavenci v měsíci únor:

Pan **Martin Němeček** – 55 let
Pan **Jaroslav Balatý** – 88 let

Oslavenec v měsíci březen:

Paní **Anna Roubalová** – 86 let

Oslavenci v měsíci duben:

Pan **Milan Zach** – 50 let
Paní **Jaroslava Skolková** – 86 let
Paní **Jiřina Skalová** – 70 let

Oslavenci v měsíci květen:

Pan **Václav Fišer** – 75 let
Pan **Miroslav Krejčí** – 85 let

Oslavenec v měsíci červen:

Pan **Josef Veselý** – 55 let

*Přejeme našim jubilantům
pevné zdraví
a hodně spokojenosti
v osobním životě.*

SMUTNÉ UDÁLOSTI

Dne 7. listopadu 2025 zemřel pan Petr Klečka.

Dlouholetý člen hasičského sboru.

Dne 17. listopadu 2025 zemřel pan Václav Dušek.

Čest jejich památce a upřímnou soustrast rodinám.

Plánované akce v obci

- 23. 12. 2025 - Betlémské světlo
- 27. 12. 2025 - Turnaj ve stolním tenisu registrovaných hráčů
- 28. 12. 2025 - Turnaj ve šňopsu
- 29. 12. 2025 - Výroční schůze SDH
 - 1. 1. 2026 - Novoroční pochod
- 24. 1. 2026 - Hasičský ples
 - 7. 3. 2026 - Oslava MDŽ
- 21. 3. 2026 - Turnaj ve stolním tenisu neregistrovaných hráčů
- 28. 3. 2025 - Jarní úklid obce + děti uklidíme okolí Čečelovic
 - 4. 4. 2026 - Velikonoční turnaj v šípkách
 - 5. 4. 2026 - Velikonoční turnaj v šachách
- 30. 4. 2026 - Stavění májky
- 23. 5. 2026 - Okrskové cvičení SDH Čečelovice
 - 6. 6. 2026 - Dětský den
- 27. 6. 2026 - Pouťová zábava se skupinou Kosatky

Střípky a postřehy

- ke zkrášlení naší obce by bylo potěšující, kdyby všichni, kdo mají možnost parkovat svá vozidla na svém dvoře, neparkovali na zelených prostranstvích. Vyjeté koleje nevypadají hezky a brigádníkům, kteří se o tyto plochy starají, to ztěžuje jejich práci
- opět někdo do kontejnerů na tříděný odpad hází odpad, který má být vhozen do jiného boxu, nebo do tříděných zvonů vůbec nepatří, dotyční necht' se zamyslí, zda je to nutné
- poděkování patří všem brigádníkům, kteří se starají o sekání trávy, úklid prostorů obecního úřadu, kvalitu vody ve vodovodním řádu, údržbu parčíků, vánoční výzdobu a všem, kteří jakýmkoliv způsobem podají pomocnou ruku
- v příštím roce se budou konat volby do zastupitelstva obce, kdo by měl chuť kandidovat a zapojit se do dění v obci, bude vítaný
- tip na jarní výlet: U obce Kváskovice na Strakonicku se nachází nejmladší český hrad Švecburg, jeho první zmínka je z roku 2007. Ve spojení s nedalekým hradem Helfenburk stojí za to se tam podívat.

HRAD ŠVECBURG

HRAD HELFENBURK

Hádanka pro tento zpravodaj

Poznáte, kde se toto místo nachází a kdo z místních občanů ho postavil?

Vydává Obecní úřad Čečelovice

Redakční rada: Irena Zachová, Ing. Lucie Stejskalová, Milan Zach, Michal Stejskal

Spolupráce: Vladimír Šavrda, Miloslava Reitmajerová, Květuše Zachová, Ing. Lukáš Zach Ph.D.

Editor: Mgr. Kateřina Srbová

Počet výtisku: 110; **Neprodejné**